

Междувременно един ден в кафе "Цар Освободител" един от "писателите" около "Радио София" ме запита колко ми плаща "Р.Ю." за рекламите и аз му казах /той не вярваше - смяташе, че ми плащали по 1000 лева/. След време, като отидох в "Р.Ю." г-ца Цвяткова ми каза, че той "писател" искал да му възложат реклами. Тъй като в писателските среди се знаеше, че той е агент на полицията и много нечист човек, аз дадох на Цвяткова да разбере - крайно предпазливо, защото не знаях тогава, че тя има брат-комунист в затвора - че той би могъл да им създаде неприятности, та най-добре ще бъде да му дадат. /Понегю време аз бях вече подозрял, че "Р.Ю." е също субсидирано от германската държава и исках да се оттегля, което бях вече и съобщил. /Цвяткова обаче ми заяви в отговор на моите съвети, че той "писател" бил много мръсен човек, всички в радиото го мразели, бил шпионин на директора и пр., и тя за нищо на света не ще му даде реклами.

След време предаванията на Р.Ю." бяха спрени, и в обществото се пръсна слух, че д-вото вършело шпионаж в полза на Англия. Този слух се разпространяваше най-усърдно от споменатия "писател" и още един негов колега /който ме бе наблюдавал, и аз ^{бях} положителен, че е агент на Гестапо/, като се добавяше, че разкритието е дошло от горе, от Германия. Цвяткова пък ми каза, че са наклеветени от един германец, който искал да прави подобно рекламno предприятие, и хора от "Радио София", които искали да им се дават пари, дори и без да правят реклами.

Тъй като по случая аз не знаех повече от това, що Ви излагам, обясних си за себе си работата така: двамата споменати по-горе "писатели" са използвали връзките си с Гестапо /помнех, че вторият стоя предната година няколко месеца в Виена/ и от горе, от Германия, са забъркали кашата. Това обаче не посмях да кажа на Цвяткова, защото се боях от отмъщението на тия двама нечисти люде.

По отношение на мене Цвяткова ми предаде, че когато ги разследвали, казали им: "Вие давате тука работа на един комунист като Разцветников". Тогава аз написах едно писмо до директора на "Р.Ю.", за да го предаде на разследвачите, и в това писмо изтъкнах, че от много години стоя далече от всяка политика и че има дори хора, които - поради преводите ми от немски език - ме смятат за близък на германците, та не ми поднесоха да подпиша протеста в защита на евреите "за което аз дълбоко съжалявам, тъй като под него стоят имената на най-достойните български писатели."

Цвяткова намери писмото ми за много смело, и както ми каза след 9 Септември, като че не е посмеляла да го предаде на директора си, за да не ми навреди. То обаче е останало в чекмеджето ѝ - и сега без друго е в Ваши ръце.

Макар и да смятам, че обвинението против "Р.Ю." беше един шантаж, аз трябва да изтъкна, от друга страна, че техните предавания действително даваха прекрасна възможност за подобна дейност. Особено сгодни бяха за това часовете на пожеланията и писмата. Говорителят можеше да каже, че е получил писмо от един койси град, че в писмото пише така и така, и никой не можеше да провери, вярно ли е това или е само условен език.

Смешното обаче в случая е - че може би моите реклами, които аз с голяма мъка едва можех да сбия в определения брой думи, са били главните обвинения против "Р.Ю."

Всичко гореизложено може да бъде проверено при г-ца Йонка Цвяткова, сега г-жа Стоичкова, ул. "Ангел Кънчев", 25.

V

Навикът ми да работя писателската си работа на глас е пертият вълнуващ пункт.

Аз декламирам това, което съчинявам, като повтарям десетки пъти едно и също нещо, докато премина на друго или намеря подходящата дума. Естествено, крайно неудобно ми е, когато съм по д-